

Erepromotie in de bosbouw

DE GROENE DRAAD IN HET LEVEN VAN EEN BOSBOUWER

Ter gelegenheid van het negende lustrum van de Landbouwhogeschool vonden een tweetal erepromoties plaats en het is wel een zeer verheugend feit, dat thans ook een eredokter werd benoemd op grond van zijn verdiensten voor de Nederlandse bosbouw. Een onderscheiding voor de promovendus, maar niet minder een geste van waardering voor de betekenis van het Nederlandse bos in het bestel van onze landelijke cultuur, maar al te vaak achtergesteld bij land- en tuinbouw.

De promotor, professor Hellinga, sprak onze promovendus, dr. Th. C. Oudemans, toe met woorden van waardering voor zijn reeds bijna een halve eeuw voortdurende gestage werkzaamheid voor de Nederlandse bosbouw in het algemeen, maar in het bijzonder voor zijn onverzettelijk streven ten behoeve van het behoud van het particuliere bos. Uitgaande van het door de opvolgende geslachten Schober en Oudemans opgebouwde, beheerde en uitgegroeide pinetum op „Schovenhorst” bij Putten, bracht hij in herinnering het vele dat de promovendus, behalve als grondslaglegger van het moderne bos in de vorm van een soortenbeoordeling had gedaan en daarbij een bekend studiecentrum „De Werkstee” voor studenten-biologen en -bosbouwers had gesticht, ook het vele andere werk voor de bosbouw. Een belangrijk facet daarvan is zijn arbeid die nodig was voor de opbouw in de bedrijfsorganisatorische sector, waarmaast hij de noodzaak inzag van een als één man optreden van de bosc-eigenaren. Zodoende werd hij ook drijfveer tot en medeoprichter van de Nederlandse Vereniging van Bosc-eigenaren in ons land.

Het niet te verwaarlozen aantal vergaderingen die daarvoor door hem zijn geleid en bijgewoond, de vele artikelen die door hem hiervoor zijn geschreven en het nooit verflauwde woord dat door hem waar dan ook, ten behoeve van ons bos is gesproken, heeft hem inderdaad de waardige titel van „grand old man” bezorgd, onze eerste bosbouwkundige „doctor honoris causa”. Gedenken wij hier vooral ook zijn enthousiaste belangstelling voor alles wat het bos en de bosbouw betreft. De halve wereld heeft hij afgereisd om te zien wat van belang kon zijn voor ons bos, vele zijn zijn voordrachten om zijn opgedane kennis en ervaring uit te dragen, vele ook zijn vol vuur voor het bos in het algemeen en vooral naast het pinetum ook in zijn eigen bos gesproken op de zeer vele door hem persoonlijk geleide excursies op „Schovenhorst”. Altijd trouw en intensief medelevend bezoeker van de bijeenkomsten en excursies van onze bosbouw vereniging, waarbij vooral ook

hij de man was die belangwekkende mededelingen uit wetenschap en praktijk deed. Met recht een van onze mededeelers, die ook met recht op de promotieplechtigheid kon zeggen: „door het leven van vele mensen loopt een rode draad, door het mijne bepaald een groene”.

We wensen Oudemans dan ook gaarne op deze plaats geluk met de hem verleende hoge onderscheiding en gaan van ganser harte mee met zijn uitspraak uitdrukkende de hoop dat deze draad, bij zijn wieg genetisch aanwezig, bij zijn jongelingschap reeds opgevat, nog vele jaren zal mogen worden doorgetrokken!

Bij zijn toespraak na de promotie, waarin hij de ontwikkeling van de bosbouw door het particulier initiatief schetste, eindigde hij op die negende maart met de woorden: „Ik ben aan het einde gekomen, maar ik hoop niet aan het einde van het particulier initiatief, dat al meer dan 100 jaren actief is geweest. Gesteund door het wetenschappelijk onderzoek van deze Hogeschool, het uitdragen van de economische en culturele betekenis van het bos, moet de particulier naar ik innig wens in de gelegenheid worden gesteld enthousiast mee te werken tot behoud van het bos tot in lengte van dagen”. Dit laatste doelde wel in het bijzonder op de fiscale moeilijkheden die het particuliere bos boven het hoofd hangen en waarvoor Oudemans zich met heel zijn wezen in pleegt te zetten. Naar aanleiding van zijn desbetreffende uitlatingen en van recente gebeurtenissen, laat ik nu gaarne het woord aan mr Bax, de secretaris van de Nederlandse Vereniging van Bos-eigenaren.

F. W. Burger.